

Ellasse! Ni julge olli Jakob se peâle, et
temma Eedda ühtegi warrastud Asja ta
jures ei piddand ollema (§. 191.), fest et
ta sedda tössist ja ðiget Jummalat partis
kes Baraust ja üllekohtust Asja ei voi
sallida. Agga Jakob ei teâdnud mitte,
et Rael need Rujud olli warrastand.

§. 202. Laban otsis si:s läbbi Jakob-
bi Eekgi ja Lea Telgi, ja nende kahhe
Unmardaja Silpa ja Pilli Telgi (§.
183.), ja ei leidnud ommad Jummalad
mitte. Wimaks tulli temma fa Raeli
Eelfi: agga Rael olli need Terawi-Ru-
jud ãrtowðnud ja omma Rammel Sad-
dula ella pannud, ja istus nende peâl.
Laban otsis ja katsus omma Rättega feik
se Telgi läbbi, ja ei leidnud neid mitte;
fest Rael jái isuina, ja ütles omma
Jässale: Ærgo sago so Meel mitte pah-
haks, et ma sinno ees ei voi ülestousta,
fest

fest et ma ðige terive ei olle. Nenda Ga-
ban otsis ilma-aego, ja ei leidnud mitte
ommad Terawi-Rujud, mis ta omma
Jummalatteks niminetas (§. 201.).

§. 203. Siis Jakobbi Wihha sūttis
pöllema, ja ta hækas kowwasie waid-
lema Labaniga ja ütles: Mis on mo
Ülleastminne, ja mis on mo Pat, et sa
mind ni kütjas te oled takkaajanud? Sa
oled nüüd keik mo Isiad ja Rustad
Rättega läbb kutsunud; mis oled a leid-
nud keigest omma Maja Rustadest?
Panne se wâlja seie meie Wandade ette,
et neimad vele mollemarre wahhel Vi-
gust moistwad! Need kakskü amend
Raastad ollen ma sinno jures oinud; so
Lambad ja Ritsed ei olle minno Råe all
ärraionud, ja ühtegi Tükki so Karast
polle ma mitte sõnud: mis Æretsaliolest
oli murtud, sedda ei olle ma mitte so